

Türkiye

Kimya-iş

TÜRKİYE KİMYA SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANI

BÜYÜK SÖZLEŞMELER DÖNEMİNE GİRİYORUZ

SENDİKAMIZ ARALIK AYINDAN İTİBAREN BÜYÜK SÖZLEŞMELER DÖNEMİNE GİRMEKTEDİR. PFIZER, WYETH, MARSHALL, FARGLOSS, M. NEVZAT, ABBOTT VE AK-YAK GİBİ ONDAN FAZLA İŞYERİNDE TOPLU SÖZLEŞMELER BAŞLAYACAKTIR. KİMYA İŞ'İN BU İŞYERLERİNDE BAŞARIYA ULAŞABİLMESİ İŞÇİLERİN BİRLİĞİNİN PEKİŞTİRİLMESİNE BAĞLIDIR...

Sendikamız Aralık 1972'den itibaren Pfizer, Abbott, Roche, Marshall, Mustafa Nevzat, Farglass, Ak-Yak gibi büyük işyerlerinde toplu sözleşme görüşmelerine başlayacaktır. Bir önceki dönemde büyük ve zorlu mücadelelerle alabildiğimiz haklarımız bu defa korumak ve yeni yeni haklar elde etmek için daha zorlu, daha güç mücadelelere hazırlanmak zorundayız. Geçen yıllardaki başarılarımız yalnız biz Kimya İşçileri için değil, bütün işçi sınıfı için örnek olmuştur. Öteki işkollarında çalışan işçi kardeşlerimiz de başarılarımızın sevincini bizlerle birlikte paylaşmışlardır. Bu gün ise bizleri zorlu bir mücadele bekliyor. Umudumuz bu mücadelede yalnız olmadığımızı bilmemizden doğuyor. İnanıyoruz ki bütün işçi sınıfı Kimya İşçilerinin bu mücadelesini destekleyecektir. Ama bir noktayı iyice belleyelim: Bizler ancak kendi içimizdeki birliği perçinler, sendikamız çevresindeki kenetlenmemizi güçlendirirsek başarıya ulaşabiliriz. Bunun kuru bir söz olmadığını, kaçınılmaz bir zorunluluk olduğunu yüreğimizde duymalı, aklımıza kazımalıyız. Patronların kendi aralarındaki örgütlenmelerinin her geçen gün daha arttığı günümüzde birliğimizi kurmak ve korumak bizim birinci görevimizdir.

Gıda maddeleri aslanın ağzında

Fiyatlar geçen Kasım'dan bu yana yüzde 17 arttı

Pahalılık sofraya kuruldu

Bölgelere göre fiyatlar

1971 ve 1972 Kasım ayları arasındaki fiyat değişimleri

İşletme türü	1971 Kasım	1972 Kasım	Değişim (%)
Un	100	117	17
Yağ	100	117	17
Et	100	117	17
Sebzeler	100	117	17
Diğer gıda maddeleri	100	117	17

Yüzde 51 fiyat artışıyla

PAHALILIKTAN PATRONLAR SORUMLUDUR!

Büyük toplu sözleşmeler dönemine girerken pahalılığın kavurucu baskısı da gündün güne antıyor. Milyonlarca işçi ve yoksul köylü akıl almaz bir hız ile yükselen fiyatlar karşısında, bırakınız siyasal ve ekonomik mücadelesini sürdürmek, yaşama kavgasını bile güç sürdürebilmektedir.

Pahalılığın sebeplerini herkes kendi çıkarına uygun olarak açıklamaktadır. Özellikle patronlar, pahalılığın sebebi olarak, temcit pilavı gibi, işçi ücretlerini göstermektedirler. Patronlar bu tutumlarını inatla, ısrarla sürdürmekte, işçi ücretlerini artırmaktan kurtulmak için bunu bir koz olarak kullanabilmenin yollarını araştırmaktadırlar.

Ama biz bu konuda bir tek sesi, bilimin sesini dinlemeliyiz. Hani şu yanıl mak bilmeyen bilimin sesine.

Pahalılık konusunda İktisat Bilimi şunu söyler: İşçi ücretlerinin zamlarla artmasının, fiyatların yükselmesine yolaçacağı görüşü temelden sakattır. Fiyatlar, patronların, işçileri verdikleri, daha doğrusu vermek zorunda kaldıkları ücret zamlarını, hemen fiyatlara aktarmaları ile yükselir. Daha kestirme söyleyelim. Patronlar bu güne kadar işçilere gerçek bir ücret zammı yapmak yolunu hiç seçmemişlerdir. Verdikleri zamların kendilerinden çıkmasına hiç razı olmamışlardır. Verdikleri ücret zamlarını hemen fiyatlara aktararak yükü sırt

DEVAMI SON SAYFADA

ASGARİ ÜCRET

Uzun bir süreden beri adeta bir yılan hikayesi haline getirilmiş bulunan asgari ücretler tantanalı bir şekilde ilan edildi. Ve asgari ücretler gene bölgelere göre ayrı ayrı düzenlendi.

Asgari ücretlerin öncelikle iki yıl gecikmeyle tespit edilmesi işverenlere büyük menfaatler sağlamıştır. Özellikle bu konuyla ilgili olarak yani biriken farklarla ilgili olarak, Türk-İş temsilcilerinin bir çaba göstermemeleri asgari ücretlerin tam anlamıyla bir masal olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Asgari ücretlerin bugünkünden daha fazla tesbiti zaten mümkün değildi. Bir az hatırlayacak olursanız, Asgari Ücret Tespit Komisyonunun ilk toplantılarından itibaren özellikle, İstanbul için bir 24 lira lafı her tarafa yayılmıştı. Hatta Türk-İş'le sendikacılar sohbet sırasında 24 liranın yeterli olduğunu açıkça söylemekten çekinmediler.

Bilindiği üzere tespit komisyonun da bulunan hükümet temsilcileri de mevcut asgari ücretlere ancak % 15 nispetinde bir zam yapılmasının mümkün olabileceğini belirtmekten kaçınmamışlar ve işverenler de buna katılmışlardı.

İşverenlerin, hükümet temsilcilerinin bu % 15 lik zam teklifine katılmaları aslında gayet olağan bir olaydır. Çünkü, Türkiye'de mevcut 2,5 milyon sigortalı işçinin hiç değilse 800 bini devlet sektöründe çalışmaktadır. Yani bu şekilde devlet de işveren durumundadır. Ve üstelik asgari ücretle çalıştırılan işçilerin, büyük bir kısmı da gene devlet sektöründe bulunmaktadır.

Geçmiş devirde 19.50 lik asgari ücrete karşı çıkan ve bunun iptali için dava açın devlet sektöründeki işyerlerinin bu olumsuz tutumu basın kanalıyla kamu oyuna aktarılmıştı. Bu bakımdan, devlet temsilcilerinin ancak % 15 lik bir zam yapılabileceğini bildirmeleri bir bakıma normaldir.

Peki bütün bunlardan sonra neyin normal olmadığı sorusu akla gelmektedir. Bu soruya da biz cevap verelim. Normal olmayan tek şey Türk-İş'in tutumudur. Çünkü, işin başlangıcında atıp tutan ve kutsal ücret nutukları sıkın Türk-İş'in asgari ücretlerin tesbitinden sonra birden bire susması ve asgari ücretlerle ilgili hak-sızlıkları dile getirmekten ısrarla kaçınması bu işin tam anlamıyla bir danişıklı döğüş olduğunu ispatlamaktadır.

Çünkü, asgari ücretlerin tesbiti tüm anlamıyla devletin sırtına yüklenmiş bir anayasal görevdir. Devlet her vatandaşa insanlık onuruna yakışır bir ücret ve bunun gereği olan sosyal adaleti sağlamak zorundadır. Bölgeler arasında yapılan ayırım ise bu ana ilkeye ters düşmektedir.

KISA...KISA...KISA...KISA...KISA...KISA...KISA...KISA...

DERİ-İŞ SENDİKASINA bağlı DERKON işyerinde başlayan grev karşısında işverenler sendikası da 74 işyerinde lokavt kararı almıştır. Bu lokavt kararının Derkon'daki grevi kırmayı ve benzeri uygulamayı engellemeyi amaçladığı

Deri-İş sendikası tarafından açıklanmıştır. OTOMOBİL-İŞ SENDİKASININ 3,5 ay önce Kroman Çelik Fabrikasında başlattığı grev başarıyla devam ediyor. TÜRKİYE LASTİK-İŞ SENDİKASI Good-Year Lastik Fabrikasından sonra, Uniroyal Lastik Fabrikasında da toplu sözleşme görüşmelerinde uyuşmazlığa düştü.

basın iş "grevi," başarıyla bitirdi

Kardeş sendika DİSK üyesi Basın İş'in Sümer Matbaasında sürdürdüğü grev tam bir başarıyla sonuçlandı. İşçileri sigortasız çalıştıran Çocuk yaştaki çırakları 50 lira haftalıkla işe koşan, ve bu işçilerin sırtından binlerce ve binlerce lira kazanan matbaa patronunun, grevi kırmak için giriştiği bütün çabalar sonuçsuz kaldı. Basın İş Sendikası çevresinde kenetlenen Sümer İşçileri bütün oyunlara karşı grevini inatla, kararlılıkla sürdürmesini bildi. Patron grevin son günlerinde bir uzlaşma kapısı bulabilmek için kıvrılırken, Sümer Matbaası işçileri greve daha yeni başlamış gibi dinç, kararlı, inançlı idiler. Grev değil bayram yapar gibiydiler.

Gerek Sümer Matbaasında işçi sınıfı dayanışmasının onurlu bir örneğini veren basın işçilerini, gerekse grevi örnek bir disiplin ve tutarlılık içinde yürüten Basın İş Sendikası yöneticilerini yürekten kutlarız.

Demir Döküm'de grev kırıcılar yok edilecektir

Demir Döküm Fabrikasında DİSK üyesi Maden İş Sendikası tarafından sürdürülmekte olan grev bazı patron adamları tarafından kırılmak istenmektedir.

İşçilere hitaben bir bildiri yayınlayan patron uşakları, bildiride sendika yöneticileri hakkında yalanlarla dolu iddialar, iftiralar önesürmektedirler. Tek amaçlarının grevci arkadaşlarımızın direncini zayıflatmak böylece Maden İş'in bu grevi yürütürken tek dayanağı olan işçiler arasındaki sarsılmaz birliği kırmak istemektedirler.

Unutulmaması gerekir ki işçileri patronlarla uzlaştırmaya çabalayan, bütün meslekleri emek ticareti olan, tüyü bitmiş yetim hakkı yiyen böyleleri

her zaman saflarımıza sızabilmektedirler. Bunlar üç kuruş, beş kuruş için biz işçilerin alınterini patronlara peşkeş çekmeyi meslek haline getirmişlerdir. Kazara başarıya ulaşırlarsa, patronlar tarafından önelerine atılan kemik parçasını kaparlar ve yalanırlar.

Yalnız Demir Döküm İşçilerinin değil bütün işçi sınıfının önemli görevlerinden biri de bu hainleri en kısa zamanda gün ışığına çıkarmak olmalıdır.

Kaldı ki devrimci bir geleneği omurla taşıyan, her dönemde işçi sınıfının bayrağını yüceltme dikeni Demir Döküm İşçileri, bu karşı devrimci grev kırıcıların tümüne en sert cevabı verme yeteneklidir ve alışkındır.

ABDULLAH BAŞTÜRK BUNU AÇIKLIYABİLİR Mİ?

Günümüzde tüm dünyayı saran değişim artık çok yakın bir şekilde kendisini hissettirmektedir. Kutuplar arasında buzlar erimekte ve birbirine karşı en amansız bir soğuk savaşı daha düne kadar yürüten devletler anlaşma masasına oturmakta ve en belirgin örneğiyle Birleşmiş Milletler Teşkilatına üye olması için Amerika Birleşik Devletleri, Çin Halk Cumhuriyeti lehine oy kullanmaktadır.

Diğer taraftan, daha düne kadar karkedî gibi birbirleriyle geçinemiyen Doğu ve Batı Almanya bir masa etrafında toplanarak anlaşma yollarını aramakta ve sonunda da başarıya ulaşmaktadır.

Dünyamız, işte böyle bir değişim ve ileriye atılışın içindeyken, bizimkilere gelince bunun tam tersine şahit olmaktayız. Mesela iki işçi kuruluşu yani Disk ve Türk-İş arasındaki buzlar gün geçtikçe yükselmekte ve işin en garip tarafı buzların yükselmesine de Türk-İş'in ileri kanadını temsil eden "sosyal demokratlar" son günlerde büyük katkılarda bulunmaktadırlar.

Bilindiği üzere, geçen haftalar için de Hükümet yetkilileri işçi kesimiyle bir toplantı düzenledi. Toplantının yapılacağı uzun bir süreden beri bilinmekteydi. İşçi kesimiyle düzenlenen bu toplantıya Disk'in davet edilmediği günlük basın tarafından kama oyuna açıklanmıştı.

Disk'in davet edilmeyişleriyle ilgili olarak Çalışma Bakanı Uzuner: "Böyle bir şeyden haberim yok" diyerek kendini kurtarmış oldu. Fakat buna rağmen bu toplantıya Disk ve ona bağlı sendikalar davet edilmedi. Biz burada da vet etmeyenleri değil, bu olayı sevinçle karşılayanları eleştireceğiz.

Bu olay üzerine özellikle Türk-İş sendikacıları çeşitli beyanlar verdiler. Fakat bu beyanlar içinde en ilgiyi çeken ve üzüntüye yol açanı ise Genel-İş Sendikası Başkanı ve CHP milletvekili Abdullah Baştürk'e ait olanıydı.

Abdullah Baştürk, bu beyanında: "Hükümetin işçi kesimiyle yaptığı toplantıya Disk'i çağırması gayet olağan şeydir. Eğer Disk'in bir derdi varsa gitsin başka zaman görüşme talep etsin" demiştir.

Bu sözlerin Abdullah Baştürk tarafından söylenmesi bizim kendi kanımızca "sosyal demokrat görüşünü de", CHP'nin "ortanın solu görüşünü de" bir çırpıda tepetaklak edilmesinden başka bir şey olmadığı gün gibi açıktır.

Çünkü, Türk-İş'i yöneten Demirsoy ve Halil Tunç ikilisi ile Hasan Türkay'a karşı verilen 4'ler ve 12'ler raporunda bu ve buna benzer olaylar açıkça belirtilerek, geçmişteki uygulamaların hatalı olduğunu kamu oyuna açıklayanlardan birisi de gene Abdullah Baştürk'ün kendisidir.

Aradan çok zaman geçmediğine göre, Abdullah Baştürk ya eski söylediklerini unutuyor ya da Demirsoy-Tunç ikilisi ile arası epey düzelmiş olsa gerek.

Sayın Baştürk unutmasın. Şununla veya bununla görüşmek ya da şu veya bu toplantıya katılmak, çağrılmamak o kuruluşların ne şerefini arttırır, ne de azaltır. Bu gibi olaylardan yararlanmağa kalkışmak ise o kişileri sadece küçük düşürür.

olayların
gerçek
yüzü

BİRAZ İNSAF, BİRAZ HAYA

AYDAN CABALAR
eski bir Aksa iscisi

Yazımızın başlığı ile, tümü arasında bağıt kuracak olursak, gerekçesini şöyle belirleriz. Yalan söylerken biraz insafli ol ve de yalan söylerken biraz utan.

Bu satırların yazılmasına, Petrol-İş dergisinde çıkan AKSA'da toplu sözleşmeyi Petrol-İş yapacak başlıklı yazı neden olmuştur.

başlangıcı olan adres isteme için Bölgeye başvurduğunda, Petrol-İş'in AKSA'dan haberi bile yoktu. Bunun gerçekliğine, Petrol-İş'in uzun süre temsilciliğini yapan, ancak fazla gerçekçi olduğu için, samimi ve içten bir Petrol-İş'çi olmasına rağmen temsilcilikten kovulan bir arkadaşımız şahittir.

Önce, Kimya-İş'in Petrol-İşle birlikte teşkilatlanmaya başladığı ilk yalandır. Kimya-İş yasal prosedürün

Kimya İş'in başarısızlığı olarak göstermek istedikleri Klor-Alkali grevini ise bilmeyen yoktur. Grevi kimin, kaç paraya kırdığı bütün Kocaali işçileri tarafından çok iyi bilinmektedir.

Klor Alkali grevini yaşamış, şimdi AKSA'da çalışan bir işçi arkadaş bu grevi şöyle anlattı: "Grev nasıl devam ederdi kardeşlerim? Petrol İş karşımızda, işveren karşımızda, polis, jandarma karşımızda!"

Topkar, bunlara ne der acaba?

Bu gün AKSA'da sözleşme görüşmeleri devam etmektedir. Gönümüzün AKSA işçilerinin iyi haklar almasından yana olduğunu belirtmeye gerek yok. Ama sözleşme görüşmelerini Petrol İş'in yürütmekte olması bizi düşündürmektedir.

Bilinmesini istediğimiz daha önemli konular da var. Önceleri Kimya İş için örgütlenme çalışmalarını yürüttükleri için işten çıkarılan, işçilerden bazıları, sonradan türlü vadlarla Petrol İş saflarına katılmak zorunda kalmışlardır. Bu arkadaşlardan birine aylığı düzenli olarak ödenmiştir. Öteki arkadaş ise Topkar bono imzalatmak gereğini duymuştur. Hem de altı ay tu-

tan maaşının yalnızca iki aylığını ödemesine rağmen. Acep neden?

Yukarıda sözünü ettiğimiz açık oturumda Petrol İş'in Kütahya Şube başkanı, kendisinin ve işçilerinin, Petrol İş saflarında olmasından gurur duyduğunu söylemiştir. Ama Kütahyalı işçileri, birinci yıl seyyanen 50, ikinci yıl 30 üçüncü yıl 30 kuruş gibi gülünç, yetersiz zamlarla işverene sattığını saklamıştır. Hatırlatalım ki aynı dönemde Kimya İş -mesela- Gri-pinde 110 - 75 ve 95 kuruş ücret zammı almıştı.

Bu gün AKSA işçileri Petrol İş Sendikasını mecbur kaldıklarından dolayı benimsemişlerdir. Kendi iradeleriyle, özgür olarak seçtikleri için değil.

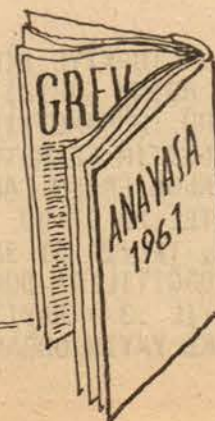
Sonucu bağlarken, Topkar'ın yasal bir referandum isteğine karşı çıkışını, İpraş oylamasından sonra hak verdiğimiz belirtmeliyiz.

AKSA'da aynı duruma düşmesinin kimse tarafından durdurulamayacağı ve bunun pek yakın bir gelecekte olduğunu, 14 yıllık işçilik hayatının iki yılını AKSA'da geçiren ve AKSA işçilerini iyi tanıyan biri olarak belirtmek istiyorum. Bütün olanlara rağmen AKSA işçilerinin gönülleri Kimya İştedir. Bu gerçeğin belirlenmesidir.

Bu arada Topkar'ın bir sendikanın genel başkanı oluşu yazmak istediklerimizin bir kısmını yazmamıza engel olmuştur. Yoksa Topkar da iyi hatırlayacaktır BEREC'deki hediye edilen "uçan tabakları".

Topkar iyi bilmelidir ki artık sosyal demokrat görünüp, işçileri kandırma devri geçmiştir.

Yeni işyasasında, yasal gerçekliğe kavuşmasını dilediğim referandum hakkı, şayet gerçekleşirse, yapılacak oylamalardan sonra Topkar'ın sesinin bu güne kadar gür çıkması dilerim. Ama dilemekle bunun mümkün olmayacağını da artık bütün Kimya İşçileri çok iyi bilmektedirler.

SU ANAYASAYI TADİL ETMEK LAZIM.

İŞ KOLU YETKİSİNDE ÇALIŞMA BAKANLIĞININ KARARI HATALIDIR !..

275 Sayılı Toplu İşsözleşmesi, grev ve lokavt kanunu, ülkemizde yalnız işyeri düzeyinde değil, işkolu düzeyinde de toplu sözleşmeler yapılmasını öngörmektedir.

Oysa işkolu düzeyinde sözleşme imzalanmasına ilişkin kuralları düzenleyen yasalar, kararnameler ve usullerin hemen hepsi çok büyük aksamalara sebep olmaktadır.

Bu yazımızda işkolu düzeyinde toplu sözleşme konusunda yetki işlemleri ile ilgili aksaklıklara değineceğiz.

Bilindiği gibi 275 sayılı yasa uygulamasına göre, işkolu için çağrı yapıldığı takdirde, çağrıyı yapan sendikanın çoğunlukta bulunduğunu kanıtlaması gerekmektedir.

Bu çağrıyı yapan sendika çoğunlukta bulunduğunu kanıtlamak amacıyla binbir çeşit hileye başvurmakta, kamunsuz işlemler yapmakta, kısacası sahte üyelik fişleri düzenlemektedir. Ama yasada bulunan asıl aksaklık buradan doğmamaktadır. Aksaklığın kökeni, o işkolunda çalışan işçilerin sayısının sağlıklı olarak tesbit edilememesinden doğmaktadır. O işkolundaki işçi sayısı doğru olarak bilinemediği sürece, kimin çoğunlukta, kimin azınlıkta olduğunu tesbit etmenin imkanı kalmamaktadır.

Bunun en canlı, örneği bizim işkolu muzda, Petrol İş Sendikasına işkolunda yetki verilmesi sırasında görülmüştür,

Türkiye, Petrol, Kimya, Azot ve Atom İşçileri Sendikası (Petrol İş) bu işkolunda yetkili sayılmaktadır. Bu konuda Çalışma Genel Müdürlüğünün 24 Ekim 1972 tarihli ve 10066-12-508/1972/2 sayılı kararında aynen şöyle denmektedir:

"Bakanlığımızın 21.6.1972 gün 1066-12-508-1972/5 sayılı kararında 13 sıra numaralı işkolundaki işçi sayısı Sosyal Sigortalar Kurumu'nun işkazaları, meslek hastalıkları prim tarifesi - nin Eylül 1972'de çalışan sigortalılar sayısı sütunundaki 3111, 3112, 3113, 3114, 3119, 3130, 3191, 3192, 3195, 3196, 3197 kodlarına ait işçi sayıları esas alınmış, ve bu sütundaki sigortalı sayısı 47304 olduğundan yetki kararı da buna dayanarak verilmiştir.

"Petrol İş Sendikasının 21.9. 1972 tarihli 4355 sayılı yazısı ile bu işkolunda çalışan sigortalı işçi sayısının 47.304 olmadığı şeklindeki itirazı üzerine durum Sosyal Sigortalar Kurumundan sorulmuş, Kurumun buna cevap teşkil eden 25.9.1972 tarihli 470774 sayılı yazısında, işkolu sigortalı işçi sayısının "Eylül ayında çalışan sigortalılar" sütununun değil, "Aybaşı sigortalı sayısı" sütununun esas alınması suretiyle tesbiti gerektiği ve bu sütuna göre işkolundaki işçi sayısının 26632 (Yirmi altı bin altı yüz altmış iki) olduğu bildirilmiştir. Eylül ayı başı sigortalı sayısı ile Eylül ayında çalış-

şanlar sayısı arasında 20.672 gibi büyük bir farkın bulunduğu görülmüştür. Bu farkın sebebini tayin amacı ile işkazaları ve meslek hastalıkları sigortaları prim tarifesi meslek kodları itibarıyla işyeri ve işçi sayısı cetvelinin "Eylül ayı başındaki sigortalı, işçi sayısı" ile "Eylül ayında çalışan sigortalı işçi sayısı" üzerinde yapılan incelemede: Meslek kodlarının önemli bir kısmında aybaşı ve ay içi işçi sayılarının aynı olduğu, geri kalan meslek kodlarında ise ay içi sigortalı sayısının ay başı sigortalı sayısından azami yüzde 5 civarında bir fazlalık gösterdiği, fakat 3191 kodlu "İlaçlar ve Tıbbi Müstahzarlar imali, serum, aşı hazırlama" işlerinde aybaşındaki, işçi sayısının 10.783 olduğu halde ay içindeki sigortalı işçi sayısının 31.028 olarak gösterildiği tesbit edilmiştir. İlaç, tıbbi müstahzar, serum ve aşı hazırlamayı gibi istikrarlı işçi çalıştırdığı bilinen bu işlerde aybaşı ile ay içindeki sigortalı sayısı arasında yüzde 300 gibi fahiş bir farkın sebebi anlaşılamadığından Kurum Aktuarya Müdürlüğü ile temas edilerek bu farkın neden ileri gelebileceği sorulmuş, ancak söz konusu fark kurum yetkililerinin de izah edilememiş ve Kurum işlemlerinde daima eylül ay başı sigortalı sayısının kullanıldığı, ay içi sigortalı sayısının ise hiç kullanılmadığı ifade edildiğinden ve kurumun 25.6.1972 tarih ve 470774 sayılı yazısında işkoluları Yönetmeliğinin 13 sıra nolu Kimya işkolundaki işçi sayısının 26.632 (yirmi altı bin altı yüz otuz iki) olarak bildirildiğinden, bu yetki uyumsuzluğu kararında bu işkolundaki işçi sayısı olarak 26.632 (yirmi altı bin altı yüz otuz iki) nin esas alınması gerektiği, somucuna varılmıştır."

Yukarıya aynen aktardığımız karar belirttiğimiz aksaklığı, bundan doğan adaletsizliği çok iyi anlatmakta, örneklemektedir.

Açıklayalım bunu. Yukarıda açıkça görüldüğü gibi, bir işkolundaki sigortalı işçi sayısını bilmekle yükümlü bulunan Çalışma Genel Müdürlüğü bilmemektedir. Ardisıra, bu işin içinde bulunan, hatta başında bulunan SSK' da bilmemektedir.

İşçiler arasında çeşitli dalgalanmalara, sendikalar arasında çeşit çeşit sürtüşmeye yol açan bu uygulama ve tutum giderek toplu sözleşmeler ile gözetilen hukuk düzenine de gölge düşürmektedir. Hatta ortadan kaldırmak tadır.

PAHALILIKTAN PATRONLAR SORUMLUDUR!

BAŞI BİRİNCİ SAYFADA

larından gene biz işçilerin sırtına yüklemektedirler

Ama ardından bağışlanmaz bir sorumsuzlukla, pişkinlikle, fiyat artışlarının sorumlusu olarak biz işçileri göstermektedirler.

Hatırlatalım. Sakız gibi çiğnenen ve biz işçilerden başka kimsenin sahip çıkmadığı Anayasamız bir "Sosyal Devlet" ilkesinden sözeder. Bunun anlamı ise biz işçiler için pek açıktır. Sosyal Devlet, sınıflar arasındaki gelir dağılımına ilişkin dengesizlikleri gidermeye yönelen devlet demektir. Patronların, sermayedarların yukarıda açıkladığımız sorumsuz davranışları ise Anayasamızın bu ilkesiyi açık bir çelişki halindedir. Çünkü Belli bir sınıfın çıkarlarını korumak uğruna, bir başka sınıfı yokluk, yoksulluk içine itmek Anayasamızın, hem sözüyle hem de özüyle çelişiktir.

Patronların ha bire anayasayı değiştirmek, işçi sınıfının ise onu inatla korumak istemesinin nedeni de bu olsa gerek.

O halde işçilerin başarısı, toplu sözleşmelerde zam elde etmekle bitmeyecektir. Mücadele elde ettiklerimizi korumak, pekiştirmek için de sürdürülmeli dir. İşçi sınıfının mücadelesinin yalnızca ekonomik değil aynı zamanda siyasi olduğu gerçeği işte buralardan kaynaklanmaktadır.

İşte bu günlerde böyle bir mücadele ortamına ayak basıyoruz. Kimya işçileri olarak aramızdaki birliği pekiştirmek, sendikamız çevresindeki kenetlenmemizi çelikleştirmek gerekmektedir. Bu birliğe ve sağlaılığa bu gün her zamankinden daha çok ihtiyacımız var.

TÜRKİYE KİMYA-İŞ * TÜRKİYE KİMYA SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI ADINA SAHİBİ : DİNÇER DOĞU
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ : HUSAMETTİN BAKAN *TEKNİK DÜZEN : KİMYA İŞ EĞİTİM SEKRETERLİĞİ* YÖNETİM YERİ : DİVANYOLU, KLOD FARER CAD. NO:12 KAT : 3
ÇAĞALOĞLU, İST. * TEL: 22 91 30 VE 27 70 42
BASKI : SEN OFSET, TEL: 27 51 38 * FİYATI 25KS
ÜYELERE PARASIZ DAĞITILIR* SON BASKI TARİHİ: 5 ARALIK 1972 * YIL : 3 * SAYI: 24 * AYDA BİR YAYINLANIR MESLEKİ YAYIN ORGANIDIR.

GÖN : KİMYA İŞ, DİVANYOLU, KLOD FARER CAD. NO:12
KAT:3, ÇAĞALOĞLU : İSTANBUL

ADRES: